

млад	млад
млађи	по-млад
најмлађи	най-млад
дебео	дебел
дебљи	по-дебел
најдебљи	най-дебел

Друга особеност при степенуването, която срѣбскиятъ езикъ не познава, е обща за бѣлгарскитѣ и македонски говори; послѣднитѣ степенуватъ и при глаголи и сжществителни, ако и ограничено, напр.:

юнак	човек	змия	куче
по-юнак	по-човек	по-змия	по-куче
най-юнак	най-човек	най-змия	най-куче
обичам	работиш	бива го	
по-обичам	по-работиш	по-го бива	
най-обичам	най-работиш	най-го бива	

4. Бѣлгарскиятъ езикъ единственъ измежду другитѣ славѣнски езици и македонскитѣ всички говори си служатъ съ употрѣбата на така нареченото двойно лично мѣстоимение.¹⁾ Срѣбскиятъ езикъ не познава това. Ето за примѣръ изрази съ двойно лично мѣстоимение, употрѣбавани досжщъ еднакво у сѣверни и македонски бѣлгари:

Тебе те е, горо сестро, слана осланила,

Мене ме е, горо сестро, мама оженила.

Ти *го него* не познаваш. — Що я *нея* не викате? — Що *ти* е *теб(е)*? — Дал *му нему* Господ. — Това не *ти* е *теб(е)* работа. — И *тях (них, ниф)* *ги* знам. — Кой *ни нас* обича? — *Вас ви* гледат. — *Него го* пушка не лови (фака). — *Мене ме* мама не дава и др.

5. Бѣлгарскиятъ езикъ единственъ измежду славѣнскитѣ езици и всички македонски говори нѣматъ неопрѣдѣлено наклонение. Срѣбскиятъ езикъ редовно го употрѣбвява.

Неопрѣдѣлено наклонение у бѣлгаритѣ се замѣня съ съюза да и сег. или бжд. врѣме на глагола. Ето какъ на срѣбскитѣ инфинитиви у сѣвернитѣ и македонски бѣлгари отговарятъ аналитични форми, напр. въ животописа на св. Сава отъ Миличевича:

¹⁾ При това мѣстоимение сж запазени архаични падежни форми.